

การสร้างสรรค้บทบรรเลงกีตาร์แจ๊สโดยอาศัยแนวคิดระบบเสียงภาษาไทย

CREATIVE OF COMPOSING JAZZ GUITAR BASED ON THAI PHONETICS

ณัฐณโชติ ภูลม
Natnachot Phulom

สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์มหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น
Master Of Music Program In Music, Graduate School, Khon Kaen University

*Corresponding email: natnachot.phulom@kkumail.com
Received: 17 February 2023; Revised: 29 March 2023; Accepted: 11 April 2023

บทคัดย่อ

งานวิจัยชิ้นนี้นำเสนอการสร้างสรรค้บทบรรเลงกีตาร์แจ๊สโดยอาศัยระบบเสียงในภาษาไทย ที่กำหนดรูปแบบการประพันธ์ขึ้นมาใหม่ตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ได้แก่ 1.) เพื่อสร้างวิธีการประพันธ์เพลงกีตาร์แจ๊สโดยอาศัยแนวคิดระบบเสียงภาษาไทย 2.) เพื่อสร้างขั้นตอนการประพันธ์เพลงกีตาร์แจ๊สโดยอาศัยแนวคิดระบบเสียงภาษาไทย โดยได้ศึกษาการสร้างสรรค้การประพันธ์เพลงในรูปแบบต่าง ๆ ทำให้ผู้วิจัยมีการสร้างสรรค้ดนตรีที่มีมุมมองใหม่และความหลากหลายมากขึ้น มีการใช้ศาสตร์และศิลป์จากแขนงอื่นนอกจากดนตรีด้วยกันเอง เพื่อเป็นเครื่องมือในการสร้างสรรค้ผลงานดนตรีที่ไม่จำเจ ดังนั้นผู้วิจัยเล็งเห็นว่าความสวยงามของดนตรีและความน่าสนใจของระบบเสียงในภาษาไทย สามารถนำสิ่งที่เป็นแนวคิดมาต่อยอดให้เป็นงานศิลปะรูปธรรมได้ ในรูปแบบวิธีการสร้างสรรค้บทประพันธ์เพลง

โดยผู้วิจัยพบว่า การสร้างสรรค้บทบรรเลงกีตาร์แจ๊สโดยอาศัยระบบเสียงในภาษาไทย นั้นจำเป็นต้องมีการสร้างตารางแสดงผลและเปรียบเทียบในรูปแบบที่อิงตามทฤษฎีดนตรี โดยมีการยกตัวอย่างเพื่อเป็นวัตถุประสงค์ของการประพันธ์เพลงไว้อย่างครอบคลุม ได้แก่ 1) การสร้างจังหวะที่อิงจากเสียงสระ 2) การสร้างเสียงประสานที่อิงจากพยัญชนะต้น พยัญชนะสะกด และวรรณยุกต์ 3) การสร้างทำนองจากการอ้างอิงการประพันธ์เสียงประสานและจังหวะที่ได้กำหนดไว้แล้วจากขั้นตอนที่ 1 และ 2 ด้วยการเรียบเรียงจากคีตปฏิภาณของนักดนตรี รวมไปถึงการยกตัวอย่างการใช้คำในระบบภาษาไทยมาเรียบเรียงเป็นบทเพลงเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาขั้นตอนและกระบวนการที่สำคัญต่อการสร้างสรรค้

บทประพันธ์เพลง ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าการสร้างสรรค์บทประพันธ์ในครั้งนี้เป็นเนื้อหาที่เป็นแนวทดลอง จำเป็นต้องใช้หลักการเดิมที่มีอยู่ควบคู่ไปกับความคิดสร้างสรรค์ใหม่อย่างเปิดกว้าง

คำสำคัญ: การสร้างสรรค์, บทบรรเลงกีตาร์แจ๊ส, ระบบเสียงในภาษาไทย

ABSTRACT

This research presents the creation of a jazz guitar instrumental using the Thai phonetics. The objectives of this research were: 1.) to create a jazz guitar composing method based on the concept of Thai phonetics 2.) to create a jazz guitar composition process based on the concept of Thai phonetics By studying the creation of music composition in various forms, the researcher has created music with new perspectives and more variety. There are sciences and arts from fields other than music itself. as a tool to create music that is not monotonous Therefore, the researcher foresees that the beauty of music and the interestingness of the Thai phonetics. Able to bring what is a concept to develop into a tangible work of art in the form of a way of creating musical compositions.

The researcher found The creation of a jazz guitar instrumental based on the Thai phonetics requires the creation of a display table and comparison in a form based on music theory. There are examples to be used as raw materials for compositions, including 1.) creating rhythms based on vowel sounds. 2.) Harmonic construction based on initial consonants, spelled consonants and tones 3.) Harmonic construction based on harmonic compositions and tempo predetermined from Steps 1 and 2 with arrangements from the musician's improvisation. Including giving examples of the use of words in the Thai phonetics to compose a song as a guide to study the steps and processes that are important to the creation of a song. Therefore, the researcher sees that the creation of this essay is an experimental content, it is necessary to use existing principles along with new creative ideas openly.

Keywords: Creativity, Jazz guitar instrumental, Thai phonetics

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงของรูปแบบดนตรีที่ผ่านมาและกำลังจะเกิดขึ้นอย่างช้า ๆ นั้น แต่ทำให้โลกของดนตรีเดินย้าอยู่กับที่เพราะดนตรีนั้นอยู่ภายใต้การสร้างสรรค์ผลงานที่ส่งผลให้ได้วัตถุดิบเพียงแขนงเดียวของศิลปะเท่านั้น ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการคิดนอกรอบหรือการนำศาสตร์และศิลป์ที่ต่างกันไป มาเปรียบเทียบเชื่อมโยง เพื่อสร้างให้เกิดความหลากหลายในผลงานสร้างสรรค์และได้ผลงานที่แปลกใหม่สามารถต่อยอดให้เกิดรูปแบบของการสร้างสรรค์การประพันธ์เพลงที่หลากหลายและซับซ้อนมากขึ้น ภายใต้แนวคิดและทฤษฎีที่มีอยู่ ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการที่จะสร้างแนวคิดและกลวิธีการสร้างสรรค์บทบรรเลงกีตาร์แจ๊สโดยอาศัยระบบเสียงในภาษาไทย ที่กำหนดรูปแบบและวิธีการประพันธ์ขึ้นมาใหม่ตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

การประพันธ์เพลงมีได้หลายความหมาย ซึ่งในทัศนะของ ฌองค็อดูร์ ธรรมบุตร และคณะ. (2552) การประพันธ์เพลงมีความหมาย คือ การเปิดโอกาสให้นักประพันธ์เพลงมีอิสระทางความคิดเพื่อจรรโลงศิลปะในรูปแบบต่าง ๆ ได้อย่างเสรีทำให้เกิดการสร้างสรรค์บทประพันธ์หลากหลายรูปแบบ ทั้งเป็นการนำเอาองค์ความรู้ทางดนตรีที่ต่างกันไปมาผสมผสานให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ ผนวกกับการคิดค้นเทคนิคทางการประพันธ์และการบรรเลงเครื่องดนตรีใหม่ ๆ ตลอดจนการสร้างสรรค์การเรียบเรียงเสียงวงดนตรี การประสมเครื่องดนตรีและวงดนตรีทั้งในวัฒนธรรมเดียวกันและต่างวัฒนธรรม ก่อเกิดมิติความงามและคุณค่าที่สามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมในรูปแบบต่าง ๆ ปลูกฝังจิตสำนึกที่ดึงมาคุณค่าทางจิตวิญญาณและนำมาซึ่งความสงบสุขสามัคคีปรองดองในสังคม

ภาษาย่อมเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งเพื่อใช้เป็นตัวแทนในการสื่อสารระหว่างกันตามแต่กลุ่มชนในแต่ละสังคมกำหนดหรือสร้างขึ้น มา โดยนักภาษาแบ่งภาษาออกเป็น 2 ส่วนคือภาษาพูดและภาษาเขียน ในแต่ละสังคมเริ่มต้นการสื่อสารด้วยการพูดก่อน เมื่อมีวิวัฒนาการและเทคโนโลยีเจริญมากขึ้นจึงพัฒนา มาเป็นภาษาเขียน เฉกเช่นเดียวกับภาษาไทย ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสารของคนที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย ดังที่ณัฐวรรณ ชังใจ, (2555) เสนอว่าภาษาไม่เพียงแต่การสื่อสารระหว่างผู้คนเท่านั้น แต่สามารถนำมาสื่อสารในรูปแบบของความสุนทรีย์ทางดนตรีได้

ความสุนทรีย์ศาสตร์จากการสร้างสรรค์ของมนุษย์นั้นถือเป็นสิ่งที่ลึกซึ้งและทรงคุณค่า เป็นประโยชน์ต่อชีวิตมนุษย์ทั้งในด้านความคิดและพฤติกรรมเป็นอย่างมาก ทำให้เกิดปัญหาและความฉลาดทางอารมณ์ของมนุษย์ มนุษย์สามารถแสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ ได้ ดังนั้นผู้วิจัยมีแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์บทบรรเลงกีตาร์แจ๊สโดยอาศัยแนวคิดระบบเสียงภาษาไทย โดยการนำเสียงในภาษาไทยเพียงบางส่วนมาเป็นวัตถุดิบของการสร้างสรรค์แนวคิดการประพันธ์เพลงบรรเลงกีตาร์แจ๊ส ได้แก่ พยัญชนะ เสียงสระ เสียงพยัญชนะ เสียงวรรณยุกต์ ได้สร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่ในแนวคิดของการประพันธ์เพลงบรรเลงกีตาร์ โดยอ้างอิงการประพันธ์เพลงตามทฤษฎีดนตรีตะวันตก ตามโครงสร้างของดนตรี ได้แก่ ทำนอง เสียงประสาน จังหวะ ซึ่งผู้วิจัยได้นำเอาโครงสร้างของทั้งสองอย่างมาเปรียบเทียบและหาความสอดคล้องให้ได้มากที่สุดจนเกิดเป็นแนวการประพันธ์เพลงบรรเลงกีตาร์แจ๊สขึ้นมาใหม่

ด้วยเหตุผลความสำคัญและความเป็นมาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้สร้างสรรค์บทเพลงกีตาร์แจ๊ส โดยอาศัยแนวคิดระบบเสียงภาษาไทย เพราะเห็นความจำเป็นต่อการศึกษาข้อมูลทางดนตรีในเชิงลึกที่มีความสอดคล้องกันระหว่างสองศาสตร์และศิลป์ ซึ่งระบบเสียงภาษาไทยมีความหลากหลายและเหมาะสมกับการนำมาเป็นแนวคิดในการประพันธ์เพลงบรรเลงกีตาร์แจ๊ส เพื่อทำให้เกิดความน่าสนใจและหลากหลายมากขึ้น รวมทั้งอธิบายและวิเคราะห์แนวคิดการประพันธ์ วิธีการบรรเลง เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมการสร้างสรรคดนตรีให้กับนักวิชาการดนตรีและนักดนตรี เกิดการพัฒนาบุคลากรทางการดนตรี และการสร้างกิจกรรมทางดนตรีที่สร้างสรรค์ ทั้งด้านวิชาการการดนตรีและการแสดงดนตรี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างวิธีการประพันธ์เพลงกีตาร์แจ๊สโดยอาศัยแนวคิดระบบเสียงภาษาไทย
2. เพื่อสร้างขั้นตอนการประพันธ์เพลงกีตาร์แจ๊สโดยอาศัยแนวคิดระบบเสียงภาษาไทย

วิธีการดำเนินวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการสร้างสรรค์บทเพลงกีตาร์โดยอาศัยแนวคิดระบบเสียงภาษาไทย ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากงานวิจัยที่เคยมี ได้แก่ วุฑฒิชยา เครือเนียม. (2560) หัวข้อวิจัยเรื่อง บทประพันธ์ชาวดส์เศป: จิตวิญญาณแห่งปรางค์กู๋ โดยจำลองเหตุการณ์ทางเสียงด้วยเทคนิคการประพันธ์แบบชาวนส์เศปและชาวนส์ไชนโดยบทประพันธ์แบ่งเป็นสามช่วงเวลา ได้แก่ช่วงอดีต ช่วงปัจจุบัน และการคาดคะเนช่วงอนาคต เพื่อศึกษาเรื่องราวความเป็นมาของสถานที่วัดปรางค์กู๋ในช่วงเวลาต่าง ๆ ผ่านการได้ยินและรู้สึก ซึ่งเป็นการนำเอาศาสตร์และศิลป์ต่างแขนงมาบูรณาการเข้ากันอย่างลงตัว ก่อให้เกิดเป็นแนวคิดที่สำคัญสำหรับผู้วิจัยที่ต้องการนำเอาทั้งศาสตร์และศิลป์ของทั้งสองแขนงที่แตกต่างกันแต่ก็มีการเชื่อมโยงกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยมีการประพันธ์เพลงบรรเลงกีตาร์แจ๊สที่ใช้ทฤษฎีดนตรีแจ๊สและระบบเสียงภาษาไทย มาสร้างสรรค์การประพันธ์เพลงขึ้นมาใหม่ ซึ่งรายละเอียดของวิจัยจะมีคำอธิบายในประเด็นการศึกษาของ ระบบเสียงภาษาไทย การประพันธ์เพลง และสังคีตลักษณะ พร้อมทั้งบทวิเคราะห์การประพันธ์เพลง เพื่อเป็นแนวทางแก่ผู้ประพันธ์เพลงที่สนใจในการประพันธ์เพลงในรูปแบบใหม่ที่ไม่ได้เกิดจากตัวของดนตรีเพียงด้านเดียว

โดยผู้วิจัยได้พบว่าการสร้างสรรค์บทเพลงกีตาร์แจ๊สโดยอาศัยแนวคิดระบบเสียงภาษาไทย ดังนี้

1. วิธีการประพันธ์เพลง

วิธีการประพันธ์เพลงในงานวิจัยชิ้นนี้มีองค์ประกอบที่สำคัญต่องานวิจัยเชิงสร้างสรรค์ ได้ถูกแบ่งออกเป็น 2 หัวข้อดังนี้ คือ 1) การประพันธ์เพลงกีตาร์แจ๊ส 2) ระบบเสียงในภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการประพันธ์และวิธีการประพันธ์ที่สร้างขึ้นใหม่จากคำในของระบบเสียงภาษาไทยของบทกลอนที่ประพันธ์ขึ้นมาให้เกิดทำนอง เสียงประสาน และจังหวะ ที่เป็นไปตามผู้วิจัยได้กำหนดไว้อย่างครอบคลุม โดยนำผลที่ได้จากการศึกษาระบบเสียงในภาษาไทย มาประพันธ์เพลงบรรเลงกีตาร์แจ๊ส ดังนี้

1.1 กำหนดแนวคิดการประพันธ์เพลง

การประพันธ์ในครั้งนี้เป็นการสร้างสรรค์บทบรรเลงกีตาร์โดยอาศัยแนวคิดระบบเสียงภาษาไทย ได้ใช้แนวคิด หลักการ และกลวิธีการประพันธ์เพลงบรรเลงกีตาร์แจ๊สที่อ้างอิงจากระบบเสียงภาษาไทยในบางส่วน ได้แก่ 1) เสียงพยัญชนะ 2) เสียงสระ 3) เสียงวรรณยุกต์ และประพันธ์เพลงตามทฤษฎีดนตรีตะวันตก ได้แก่ 1) ทำนอง 2) เสียงประสาน 3) จังหวะ นำมาเป็นวัตถุดิบหลักของการประพันธ์เพลง

1.2 กำหนดรูปแบบการประพันธ์เพลง

การกำหนดรูปแบบการประพันธ์เพลงนั้น เป็นการนำโครงสร้างของบทประพันธ์ที่กำหนดไว้ให้มีความสอดคล้องต่อความเร็ว 120Bpm อัตราจังหวะ 4/4 อยู่ในบันไดเสียง C Major Scale ซึ่งเป็นความเร็ว อัตราจังหวะ และบันไดเสียง ที่มีความเรียบง่ายเหมาะสำหรับการเริ่มต้นในการประพันธ์เพลง

1.2.1 กำหนดรูปแบบการประพันธ์ทำนอง

รูปแบบการประพันธ์ทำนองเกิดจากการเรียบเรียง โดยอ้างอิงการประพันธ์ทำนองจากเสียงประสานและจังหวะที่ได้กำหนดไว้แล้ว ซึ่งการประพันธ์ทำนองนั้นจะใช้กลวิธีการบรรเลงตามหลักการและแนวคิดของดนตรีแจ๊ส ในรูปแบบการบรรเลงเสียงประสานพร้อมทำนอง โดยใช้กีตาร์เป็นการบรรเลง ซึ่งแนวทำนองของการประพันธ์เกิดจากการประพันธ์ทำนองตามเสียงประสานที่มีอยู่ โดยวิธีการวิเคราะห์ตามหลักของ Coker, J. (1991) ได้แก่ การใช้โน้ตในคอร์ด การใช้โน้ตผ่าน การใช้โน้ตเคียง การใช้โน้ตในส่วนขยายคอร์ด การสร้างแนวทำนองซ้อนทับบนคอร์ด การใช้โน้ตในคอร์ดแทน วาตรัยแอด การใช้โน้ตแบบโครมาติก การใช้อาร์เปจีโอ บันไดเสียงเมเจอร์ บันไดเสียงไมเนอร์ บันไดเสียงบลูส์ บันไดเสียงเพนทาโทนิค และโมด

1.2.2 กำหนดรูปแบบการประพันธ์เสียงประสาน

ผู้วิจัยได้สร้างตารางเปรียบเทียบการประพันธ์เสียงประสานจากเสียงในภาษาไทย โดยผู้วิจัยได้นำการออกเสียงของพยัญชนะต้นและพยัญชนะสะกด แบ่งกลุ่มออกเป็น 7 กลุ่ม เรียงตามตีกิริของไดอาโทนิค สเกล และการเพิ่มโน้ตหรือการเปลี่ยนเสียงประสาน ด้วยเหตุผลที่ว่าลักษณะการออกเสียงที่แตกต่างกันออกไปทำให้เกิดความหลากหลายของคำ แต่การออกเสียงนั้นจะมีด้วยกันทั้งหมดแค่ 7 อย่าง ซึ่งจะสอดคล้องเรียงตามตีกิริของไดอาโทนิค สเกล และจะสอดคล้องต่อการเพิ่มโน้ตหรือการเปลี่ยน

เสียงประสาน ที่มีทั้งหมด 7 อย่างเช่นกัน จึงทำให้ได้รูปแบบการประพันธ์เสียงประสานนั้นเป็นไปอย่าง
 อย่างลงตัวตามที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ ดังนี้

ตารางที่ 1 การประพันธ์เสียงประสานเรียงตามตริของไดอาโทนิค สเกล

Degrees of a diatonic scale	Major Scale	ลักษณะการออกเสียง	พยัญชนะต้น
Tonic	Major	เสียงนาสิก	ม, น, ง, ณ, หม, หน,
Supertonic	minor	เสียงกัก	ป, ผ, พ, ภ, บ, ภู, ต, ฐ, ฑ, ถ, ท, ฐ, ฏ, ด, ก, ช, ค, ฌ, อ
Mediant	minor	เสียงเสียดแทรก	ฝ, ฟ, ฝ, ศ, ษ, ส, ห, ฮ, สร, ทร
Subdominant	Major	เสียงผสมเสียดแทรก	จ ,ฉ, ช, ฌ
Dominant	Major	เสียงร้าว	ร, ปร, พร, กร, ขร, คร
Submediant	minor	เสียงเปิด	ว, ญ, ย, ปล, ผล, พล, ตร, กล, กว, ขล, คล, ขว, คว, อย
Leadingtone	Diminished	เสียงเปิดข้างลิ้น	ล, ฟ, หล

ที่มา: กำชัย ทองหล่อ, (2533); นันทนา รณเกียรติ, (2548); ณัชชา พันธุ์เจริญ, (2557)

การเพิ่มและลดระดับของเสียงประสานให้สูงขึ้นครึ่งเสียง ลดลงครึ่งเสียง สูงขึ้นหนึ่งเสียง ลดลง
 หนึ่งเสียง และเสียงเดิม ผู้วิจัยได้นำลักษณะการออกเสียงตามวรรณยุกต์ของพยัญชนะต้นมาแบ่งกลุ่มเป็น
 5 กลุ่ม ได้แก่ # (ชาร์ป), b (แฟลต), x (ดับเบิลชาร์ป), bb (ดับเบิลแฟลต) และ Natural (เสียงเดิม) ดังนี้

ตารางที่ 2 การเพิ่มและลดระดับของเสียงประสาน

การเพิ่มและลดระดับเสียง	วรรณยุกต์
Natural (เสียงเดิม)	สามัญ
b (ลดลงครึ่งเสียง)	เอก
# (สูงขึ้นครึ่งเสียง)	โท

การเพิ่มและลดระดับเสียง	วรรณยุกต์
x (สูงขึ้นหนึ่งเสียง)	ตรี
bb (ลดลงหนึ่งเสียง)	จัตวา

ที่มา: กำชัย ทองหล่อ, (2533); นันทนา รณเกียรติ, (2548); ณิชชา พันธุ์เจริญ, (2557)

การเพิ่มโน้ตหรือการเปลี่ยนเสียงประสาน เปรียบเทียบจากเสียงในภาษาไทย โดยนำเสียงของพยัญชนะสะกด แบ่งกลุ่มออกเป็น 7 กลุ่ม กำหนดให้เป็นไปตามโน้ตที่เพิ่มเข้ามา ดังนี้

ตารางที่ 3 การเพิ่มโน้ตหรือการเปลี่ยนเสียงประสาน

Tension Chord	ลักษณะการออกเสียง	พยัญชนะสะกด
Major 7 (Minor และ Diminished ไม่เพิ่ม Major7)	เสียงนาสิก	ม, น, ง, ณ, หม, ทน,
Dominant 7	เสียงกัก	ป, ผ, พ, ภ, บ, ภู, ต, ฐ, ท, ฒ, ถ, ท, ฐ, ฏ, ต, ก, ข, ค, ฌ, อ
Add 9	เสียงเสียดแทรก	ฝ, ฟ, ช, ศ, ษ, ส, ห, ฮ, สร, ทร
Add 11	เสียงผสมเสียดแทรก	จ ,ฉ, ช, ฉ
Add 13	เสียงร้าว	ร, พร, พร, กร, ขร, คร
b9, b13, b5 (สามารถเลือกใช้โน้ตเพิ่มตัวใดก็ได้)	เสียงเปิด	ว, ญ, ย, ปล, ผล, พล, ตร, กล, กว, ขล, คล,ขว, คว, อย
Sus2, Sus4 (สามารถเลือกคอร์ดใดก็ได้)	เสียงเปิดข้างลิ้น	ล, ฟ, หล

ที่มา: กำชัย ทองหล่อ, (2533); นันทนา รณเกียรติ, (2548); เคน อยู่ประเสริฐ, (2556)

ยกตัวอย่างคำ : บ้าน เมื่อถูกนำมาเป็นเสียงประสานแล้วจะมีลักษณะ ดังนี้ (กำหนดให้อยู่ในคีย์ C)

- คีย์เพลง : คีย์ C
- ดีกรีคอร์ด : ในพยัญชนะต้นเป็น บ ซึ่งตรงกับเสียงกักหรือเป็นดีกรีที่ 2 ของบันไดเสียงคือคอร์ด Dm
- เพิ่มสูงขึ้นครึ่งเสียง : วรรณยุกต์เป็น **ไม้โท** ให้เพิ่ม # หรือเพิ่มขึ้นครึ่งเสียง
- เพิ่มโน้ตในเสียงประสาน : ในพยัญชนะสะกดเป็น **น** ซึ่งตรงกับเสียงเสียดแทรกหรือคอร์ด Major 7

ดังนั้นคำว่า **บ้าน** เมื่อถูกนำมาเรียบเรียงเป็นเสียงประสานแล้วจะได้เป็นคอร์ด D#Major7 หรือ EbMajor7

ตัวอย่าง คอร์ด EbMajor7

1.2.3 กำหนดรูปแบบการประพันธ์จังหวะ

ผู้วิจัยได้สร้างตารางเปรียบเทียบการประพันธ์จังหวะจากเสียงในภาษาไทย โดยผู้วิจัยได้นำลักษณะตามรูปแบบของลึ้นที่ออกเสียงในภาษาไทยและรูปแบบลักษณะของสระอื่นๆ แบ่งกลุ่มออกเป็น 9 กลุ่ม โดยจะแบ่งย่อยเป็น 2 กลุ่มคือ

1) จังหวะที่มี 4 - 16 จังหวะ ให้จัดอยู่ในลักษณะตามรูปแบบของลึ้น ได้แก่ ลึ้นยกสูง ลึ้นกึ่งสูง ลึ้นกึ่งต่ำ ลึ้นลดต่ำ และ ร หัน

2) จังหวะที่เริ่มตั้งแต่เซบิต 1 ขึ้นถึง 2 จังหวะ โดยรวมการไม่มีจังหวะด้วย ให้จัดอยู่ในรูปแบบลักษณะของสระอื่นๆ ได้แก่ ไม้ไต่คู้ สระผสม สระเกิน และการันต์

ด้วยเหตุผลที่ว่าลักษณะการออกเสียงและรูปแบบของสระทำให้เกิดความหลากหลายของคำ ซึ่งจะเป็นการสับสนเลือกระหว่างสระกับอัตราจังหวะ เพื่อให้เกิดการคาดเดาได้ยากของจังหวะในบทประพันธ์สามารถทำให้บทประพันธ์มีความซับซ้อนขึ้น แต่ไม่ได้เกินกว่าขอบเขตของการประพันธ์เพลงตามที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้อย่างที่ต้องการ จึงทำให้ได้รูปแบบการประพันธ์จังหวะนั้นเป็นไปอย่างอย่างลงตัวตามที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ ดังนี้

ตารางที่ 4 การประพันธ์จังหวะจากรูปแบบของลึ้นที่และลักษณะของสระอื่นๆ

อัตราจังหวะ	ลักษณะการออกเสียงของสระ	สระ
4 จังหวะ	ลึ้นยกสูง	อี, อี, อี้, อือ, อุ, อู, อ์
8 จังหวะ	ลึ้นกึ่งสูง	เอะ, เอ, เออะ, เออ, โอ, โอะ
12 จังหวะ	ลึ้นกึ่งต่ำ	แอะ, แอ, แอะ, ออ
16 จังหวะ	ลึ้นลดต่ำ	อะ, อา

อัตราจังหวะ	เสียงสระ	สระ
เข็บบัต 1 ชั้น (ครึ่งจังหวะ)	ไม้ไตคู่	๘
ตัวดำ (1 จังหวะ)	สระผสม	เอียะ, เอีย, เอือะ, เอือ, อัวะ, อัว
ตัวขาว (2 จังหวะ)	สระเกิน	อำ, ไอ, ไอ, เอา, ฤ, ฤ, ฤ, ฤ
ตัวกลมบวกตัวขาว (6 จังหวะ)	ร หัน	รร
ไม่มีผลต่อจังหวะ	การันต์	การันต์

ที่มา: กำชัย ทองหล่อ, (2533); นันทนา รัตนเกียรติ, (2548); ณัชชา พันธุ์เจริญ, (2557)

หมายเหตุ 1 : หากเจอไม้ไตคู่อยู่รวมกับสระอื่น ให้เลือกจังหวะของไม้ไตคู่ เช่นคำว่า เย็น ให้เลือกใช้จังหวะเข็บบัต 1 ชั้น

หมายเหตุ 2 : ระหว่างวรรคของบทกลอน หากมีเครื่องหมายหยุดให้เริ่มต้นที่ห้องถัดไป

หมายเหตุ 3 : การปรับลดทอนของจังหวะนั้น สามารถเปลี่ยนแปลงไปจากข้อกำหนดของการสร้างจังหวะได้ ตามดุลพินิจของผู้ประพันธ์ เพื่อเกิดความเหมาะสมตามรูปแบบการประพันธ์เพลง และเกิดความหลากหลายของจังหวะ

ยกตัวอย่างการสร้างจังหวะของคำว่า มั่น เมื่อถูกนำมาเป็นจังหวะแล้วจะมีลักษณะ ดังนี้ (กำหนดให้อยู่ในคีย์ C) โดยจังหวะของสระอำ กำหนดให้เป็นโน้ตตัวขาวหรือมีอัตราจังหวะ 2 จังหวะ

ตัวอย่าง โน้ตตัวขาวหรือ 2 จังหวะในคอร์ด CMaj7

2. ขั้นตอนการประพันธ์เพลง

การประพันธ์เพลงมีจำนวน 1 บทเพลง ประพันธ์เพลงตามการประพันธ์บทกลอนสุภาพ จำนวน 1 บท ของผู้ประพันธ์บทกลอนสุภาพที่ได้ประพันธ์ไว้ โดยมีเนื้อหาบทกลอนที่สอดคล้องต่อวัตถุประสงค์ของงานวิจัยชิ้นนี้ กำหนดให้มีความเร็ว 120Bpm อยู่ในบันไดเสียง C Major Scale และเรียบเรียงบทประพันธ์เพลงไว้ตามรูปแบบการประพันธ์ ซึ่งได้กำหนดบทประพันธ์กลอนสุภาพจำนวน 1 บท โดยจะมีกระบวนการ ดังนี้

2.1 ขั้นตอนการสร้างคำ

ผู้วิจัยได้เลือกที่จะสร้างคำและเรียบเรียงเป็นบทกลอนสุภาพตามความรู้และประสบการณ์ของผู้วิจัย ซึ่งไม่ได้คำนึงถึงผลลัพธ์ทางเสียงของบทประพันธ์เพลง แต่การสร้างคำนั้นจะคำนึงถึงความหลากหลายของคำเพื่อที่จะได้ใช้เป็นวัตถุดิบตามรูปแบบที่กำหนดไว้ให้ได้มากที่สุด และมีเนื้อหาที่สอดคล้องต่อวัตถุประสงค์ของงานวิจัยคือการนำเอาทั้ง 2 ศาสตร์มาผสมกันจนทำให้เปิดเป็นงานศิลป์ใน 1 ชิ้น ดังนั้นคำในบทกลอนสุภาพได้ถูกประพันธ์ด้วยความรู้และทักษะด้านการประพันธ์บทกลอนสุภาพในทฤษฎีลักษณะบังคับของกลอนสุภาพ เมื่อผู้วิจัยได้นำคำมาสร้างเป็นบทกลอนสุภาพจึงถูกเรียบเรียงได้ดังนี้

2.1.1 ขั้นตอนการประพันธ์เสียงประสาน

ผู้วิจัยได้กำหนดรูปแบบและแยกแยะอย่างชัดเจนต่อการประพันธ์เสียงประสาน เพื่อไม่ให้เกิดการทับซ้อนของรูปแบบการประพันธ์เสียงประสาน จะมีวิธีคิดและขั้นตอนการประพันธ์เสียงประสาน โดยให้พยัญชนะกลายเป็นเสียงประสาน แยกออกเป็น 2 อย่าง 1) พยัญชนะต้น คือ เสียงประสานตามตักรีของบันไดเสียง 2) พยัญชนะสะกด คือ การเพิ่มโน้ตหรือเปลี่ยนเสียงประสาน

ยกตัวอย่าง เมื่อเห็นคำว่า ดาว ให้หาพยัญชนะต้นก่อนนั่นคือ ด ซึ่งรูปแบบการประพันธ์เสียงประสานที่กำหนดไว้นั้น ด คือคอร์ดที่ 2 ของบันไดเสียง ในที่นี้กำหนดให้อยู่ในคีย์ C จึงได้เป็นคอร์ด Dm ต่อมาในกรณีทีค่านั้นมีพยัญชนะสะกด ให้เพิ่มโน้ตหรือเปลี่ยนเสียงประสาน ในตัวอย่างคำว่า ดาว มี ว เป็นพยัญชนะสะกด ซึ่งรูปแบบการประพันธ์เสียงประสานที่กำหนดไว้นั้น ว คือการเพิ่มโน้ต

ในคอร์ดคือ b9, b13, b5 ที่สามารถเลือกใช้น้ดเพิ่มตัวใดก็ได้ ดังนั้นจากคอร์ด Dm จะเปลี่ยนเป็นคอร์ด Dmb9, Dmb13, Dmb5 ตามความต้องการของผู้ประพันธ์

2.1.2 ขั้นตอนการประพันธ์จังหวะ

ผู้วิจัยได้กำหนดรูปแบบและแยกแยะอย่างชัดเจนต่อการประพันธ์จังหวะ เพื่อไม่ให้เกิดการทับซ้อนของรูปแบบการประพันธ์จังหวะ จะมีวิธีคิดและขั้นตอนการประพันธ์จังหวะ โดยให้สระให้กลายเป็นจังหวะ แยกออกเป็น 2 อย่าง 1) จังหวะที่มี 4 - 16 จังหวะ ให้จัดอยู่ในลักษณะตามรูปแบบของ ล้น ได้แก่ ล้นยกสูง, ล้นกึ่งสูง, ล้นกึ่งต่ำ, ล้นลดต่ำ และ ร หัน 2) จังหวะที่เริ่มตั้งแต่เขบ็ต 1 ขึ้นถึง 2 จังหวะ โดยรวมการไม่มีจังหวะด้วย ให้จัดอยู่ในรูปแบบลักษณะของสระอื่นๆ ได้แก่ ไม้ไตคู่, สระผสม, สระเกิน และการันต์ ยกตัวอย่าง เมื่อเห็นคำว่า **พัน** ให้หาสระก่อนหน้านั้นคือ - (ไม้หันอากาศ) ซึ่งรูปแบบการประพันธ์จังหวะที่กำหนดไว้นั้นคือ - เป็นรูปแบบล้นยกสูงถูกประพันธ์ให้อยู่ใน 4 จังหวะ หรือเมื่อเห็นคำว่า **พันธ์** หมายความว่าไม่มีผลต่อจังหวะ ดังนั้นจึงประพันธ์ให้อยู่ใน 4 จังหวะเหมือนเดิม

2.1.3 ขั้นตอนการประพันธ์ทำนอง

การประพันธ์ทำนองของผู้วิจัยนั้นเกิดจากการเรียบเรียง โดยอ้างอิงการประพันธ์เสียงประสานและจังหวะที่ได้กำหนดไว้แล้วจากขั้นตอนที่ 1 และ 2 ซึ่งจะมีการเล่นบรรเลงเสียงประสานให้ได้ยินเสียงเพื่อประพันธ์ทำนองจากเสียงประสานที่ได้ยินมาตามดุลพินิจของผู้วิจัย โดยการประพันธ์ทำนองนั้นจะใช้กลวิธีการบรรเลงตามหลักการและแนวคิดของดนตรีแจ๊ส ในรูปแบบการบรรเลงเสียงประสานพร้อมทำนอง(Chord Melody) ซึ่งเป็นการเล่นทำนองผสมกับเสียงประสานโดยมักใช้น้ดที่เป็นทำนองอยู่บนสุดของเสียงประสาน(Top Note) และยังพัฒนาการเล่นคอร์ดเมโลดี้ โดยใช้กีตาร์ในการบรรเลงในรูปแบบคีตปฏิภาณหรือการคันสด

ยกตัวอย่างการสร้างทำนองในท่อนที่ ในท่อนที่ 63 (จังหวะ 4) - 67 (จังหวะที่ 3) มีคำว่า **ค่า** ซึ่งในคำว่า **ค่า** นั้นเป็นสระอา อยู่ในกลุ่มของลักษณะการออกเสียงสระล้นลดต่ำ กำหนดให้เป็น 16 จังหวะ ซึ่งในคำว่า **ค่า** มี **ค** เป็นพยัญชนะต้น อยู่ในกลุ่มของลักษณะการออกเสียงกัก กำหนดให้เป็นคอร์ดที่ 2 ของ Scale หรือ Supertonic นั่นคือคอร์ด Dm และมีไม้เอกเป็นวรรณยุกต์ กำหนดให้ต่ำลงครึ่งเสียงตามลักษณะเสียงของคำที่เปล่งเสียงต่ำลง จึงทำให้คอร์ด Dm กลายเป็นคอร์ด C#m ทำนองที่ถูกสร้างขึ้นนั้นมีทำนองเดียวในช่วงแรกและมีทำนองเสียงประสานอยู่ในช่วงท้ายของคอร์ด ที่ถูกสร้างโดยโหมด C# Blues Scale และ Chromatic ในขั้นคู่ ซึ่งมีตัวหยุดครึ่งจังหวะและ 1 จังหวะ เพื่อสร้างจังหวะให้มีความหลากหลายในทำนอง

ตัวอย่าง การสร้างทำนอง

สรุปขั้นตอนการประพันธ์เพลงจะต้องเป็นไปตามขั้นตอนดังกล่าว หากต้องการสลับขั้นตอนสามารถสลับของขั้นตอนการประพันธ์เสียงประสานและขั้นตอนการประพันธ์จังหวะได้ แต่ไม่สามารถปรับเปลี่ยนขั้นตอนการสร้างคำที่เป็นขึ้นตอนแรกและขั้นตอนการประพันธ์ทำนองเป็นขั้นตอนสุดท้ายได้ และหลังจากทำตามขั้นตอนการประพันธ์เพลงเสร็จแล้ว ให้กลับมาฟังและบรรเลงตั้งแต่ต้นเพลงเพื่อเรียบเรียงเสียงประสานและทำนองให้อยู่ในลักษณะที่สมบูรณ์มากที่สุด จนสามารถฟังแล้วกลายเป็นบทเพลงบรรเลงกีตาร์แจ๊สได้อย่างน่าสนใจ

3. การวิพากษ์ผลงานโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

หากผู้วิจัยได้ใช้กระบวนการคิดแบบเดิมแต่สลับการสร้างรูปแบบการประพันธ์ ยกตัวอย่างผู้วิจัยอาจจะเริ่มสร้างทำนองก่อนสร้างเสียงประสานจากระบบเสียงในภาษาไทย ซึ่งจะทำให้ได้เสียงประสานที่มีความซับซ้อนตามความต้องการและเป็นอิสระมากขึ้น ได้ทำนองที่แปลกใหม่และคาดเดาได้ยาก ที่จะทำให้เกิดสีสันของทำนองได้มากขึ้นแต่ยังคงรูปแบบการประพันธ์จังหวะไว้เหมือนเดิม และแนะนำแนวคิดการสร้างสรรคเพื่อการต่อยอดของการประพันธ์เพลงด้วยการนำเสียงในภาษาไทยมาสอดคล้องกับการประพันธ์เพลงบรรเลงกีตาร์แจ๊ส ให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ สามารถอธิบายความหมายที่ซับซ้อนอย่างเกี่ยวโยงเพื่อให้ได้ระบบเสียงในภาษาไทยและรูปแบบของการประพันธ์เพลงได้อย่างเข้าใจลึกซึ้งมากขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อรับรู้ถึงความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างระบบเสียงในภาษาไทยและการประพันธ์บทเพลงกีตาร์แจ๊ส ให้เข้าถึงผู้ที่สนใจในงานสร้างสรรค์ชิ้นนี้

4. การปรับแต่งบทประพันธ์ให้สมบูรณ์

ผู้วิจัยได้นำการวิพากษ์จากผู้ทรงคุณวุฒิในเรื่องของการเชื่อมโยงของระบบเสียงในภาษาไทยและรูปแบบการประพันธ์เพลงให้มีความสอดคล้องอย่างมีนัยสำคัญมากขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ปรับเปลี่ยนการใช้วรรณยุกต์เพื่อเพิ่มและลดของเสียงประสานให้สอดคล้องกัน โดยที่จะให้การเพิ่มขึ้นและลดลงของเสียงวรรณยุกต์แทนการเพิ่มและลดเสียงของเสียงประสาน ซึ่งถูกกำหนดไว้รูปแบบของการเพิ่มและลดระดับของเสียงประสาน

ใช้ในการประพันธ์เพลงเป็นการสุ่มเลือกคำเพื่อสร้างเสียงประสานและจังหวะ ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์เพียงพอต่อการสร้างทำนองให้เกิดเป็นการบรรเลงกีตาร์ในแนวดนตรีแจ๊ส แต่มีข้อจำกัดบางประการที่ไม่

สามารถสร้างรูปแบบการประพันธ์ได้ เพราะระบบเสียงในภาษาไทยและสังคีตลักษณ์ทางดนตรีนั้นมีความหลากหลาย ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้เจาะจงไปในบางเรื่องเท่านั้น การเลือกคีย์เพลงเพียงคีย์เดียวเพื่อให้เกิดความชัดเจนของการสร้างเสียงประสานตามพยัญชนะ หรือการเลือกใช้จังหวะที่เจาะแบ่งจังหวะอย่างชัดเจนตามสระ จึงมีข้อดีต่อการประพันธ์เพลงในครั้งนี้ง่ายต่อการสร้างทำนอง แต่ข้อด้อยคือยังไม่มีความซับซ้อนทางจังหวะและเสียงประสานมากนักตามที่แนวดนตรีแจ๊สควรจะเป็น ในที่นี้ผู้วิจัยได้ให้อิสระของการสร้างทำนองขึ้นมา ดังนั้นภาษาของดนตรีแจ๊สจึงเกิดขึ้นจากการสร้างทำนองอยู่ส่วนหนึ่งอย่างชัดเจน

สรุปและการอภิปรายผล

จากการสร้างสรรค์ในครั้งนี้มีข้อค้นพบที่นำมาอภิปรายได้ดังนี้

จากการสร้างสรรค์บทบรรเลงกีตาร์แจ๊สโดยอาศัยแนวคิดระบบเสียงภาษาไทย ผู้วิจัยได้เริ่มต้นจากการสร้างวิธีการประพันธ์เพลงกีตาร์แจ๊สโดยอาศัยแนวคิดระบบเสียงภาษาไทย โดยกำหนดแนวคิดการประพันธ์เพลงก่อนแล้วจึงกำหนดกำหนดรูปแบบการประพันธ์เพลง ที่ได้แบ่งย่อยออกเป็น 3 อย่าง ที่สอดคล้องกันระหว่างการประพันธ์เพลงบรรเลงกีตาร์แจ๊สและเสียงในภาษาไทย ได้แก่ 1) เสียงพยัญชนะ 2) เสียงสระ 3) เสียงวรรณยุกต์ และ 1) ทำนอง 2) เสียงประสาน 3) จังหวะ ซึ่งได้สร้างตารางเปรียบเทียบระหว่าง 2 อย่างขึ้นมาใหม่ โดยอ้างอิงจากทฤษฎีเดิมที่มีอยู่ โดยมีขั้นตอนการประพันธ์เพลงกีตาร์แจ๊สโดยอาศัยแนวคิดระบบเสียงภาษาไทย ซึ่งกรอบของการประพันธ์เพลงขึ้นอยู่กับจำนวนคำในภาษาไทยที่มีอยู่นอกจากนี้องค์ความรู้ที่ผู้วิจัยได้รับจากการวิจัยครั้งนี้คือ การนำเทคนิคและวิธีการประพันธ์ไปใช้ในวิชาชีพ และสามารถนำความรู้ที่ศึกษาไปถ่ายทอดให้กับผู้ที่สนใจ ทั้งในแง่ของการสร้างความเข้าใจระหว่างระบบเสียงในภาษาไทยกับบทบรรเลงกีตาร์แจ๊ส เพื่อชี้ให้เห็นถึงคุณค่าและความสำคัญของการบูรณาการทั้งศาสตร์และศิลป์ที่ต่างแขนงกัน นอกจากนี้ยังทำให้ผู้วิจัยเกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์บทประพันธ์เพลงที่แปลกใหม่มากขึ้น และสามารถต่อยอดเลือกใช้วัสดุติดบิตอื่นๆ ในการสร้างสรรค์บทประพันธ์ได้ดียิ่งขึ้น

ผู้วิจัยมีแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์บทบรรเลงกีตาร์แจ๊สโดยอาศัยแนวคิดระบบเสียงภาษาไทย โดยการนำเสียงในภาษาไทยเพียงบางส่วนมาเป็นวัตถุดิบของการสร้างสรรค์แนวคิดการประพันธ์เพลงบรรเลงกีตาร์แจ๊ส ได้แก่ พยัญชนะ เสียงสระ เสียงพยัญชนะ เสียงวรรณยุกต์ ได้สร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่ในแนวคิดของการประพันธ์เพลงบรรเลงกีตาร์ และวิเคราะห์การประพันธ์เพลงโดยอ้างอิงการประพันธ์เพลงตามทฤษฎีดนตรีตะวันตก ตามโครงสร้างของดนตรี ได้แก่ ทำนอง เสียงประสาน จังหวะ ซึ่งผู้วิจัยได้นำเอาโครงสร้างของทั้งสองอย่างมาเปรียบเทียบและหาความสอดคล้องให้ได้มากที่สุด จนเกิดเป็นแนวการประพันธ์เพลงบรรเลงกีตาร์แจ๊สขึ้นมาใหม่

ผู้วิจัยมีความคาดหวังว่าผลการวิจัยที่ได้จะนำไปสู่การพัฒนาทักษะในการประพันธ์ที่มีการบูรณาการทั้งศาสตร์และศิลป์ที่ต่างแขนงกัน โดยผ่านการวิเคราะห์หรือออกมาเป็นกระบวนการในการประพันธ์อัน

จะสร้างให้เกิดแนวความคิดที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตนและเกิดความเด่นชัดในบทประพันธ์และยังสามารถนำ
สามารถแนะนำแนวทางในการประพันธ์ดนตรีในปัจจุบันมีรูปแบบที่ไม่ตายตัว เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ที่สนใจ
สามารถแสดงออกถึงแนวคิดผ่านการประพันธ์ดนตรีได้อย่างอิสระซึ่งถือว่าเป็นอีกหนึ่งทางเลือกสำหรับ
ผู้สนใจในการประพันธ์และสร้างสรรค์ดนตรีมาใช้เป็นแนวทางสร้างสรรค์ ทั้งงานวิจัย งานสายวิชาชีพ งาน
ทางด้านศิลปะทุกแขนงได้ สามารถนำไปเป็นแรงบันดาลใจต่อการสร้างสรรค์ผลงานอื่น ๆ ได้อีกไม่มากนัก
น้อย

ข้อเสนอแนะ

การสร้างสรรค์บทบรรเลงกีตาร์แจ๊สโดยอาศัยแนวคิดระบบเสียงภาษาไทยนั้นมีลักษณะของ
งานวิจัยในรูปแบบการสร้างสรรค์บทประพันธ์เพลง หากผู้ที่ศึกษางานวิจัยชิ้นนี้สนใจในการสร้างสรรค์
รูปแบบหรือการประพันธ์เพลง โดยใช้ศาสตร์และศิลป์ที่แตกต่างกันเป็นวัตถุดิบต่อการประพันธ์เพลง
จำเป็นต้องคำนึงถึงแนวคิดหลักของการสร้างสรรค์ทุกรูปแบบ มีใจที่เปิดกว้างต่อการสร้างสรรค์ เพื่อทำให้
ผลงานสร้างสรรค์นั้นออกมาอย่างเป็นปัจเจกอย่างประจักษ์ เป็นผลงานที่มีความเชื่อมั่นต่อผลงานของตน
เข้าใจความเป็นไปของการหมุนเวียนของวัฏจักรดนตรี

การทบทวนวรรณกรรมให้ครบถ้วนและหลากหลายนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญ เพื่อมุมมองที่กว้างไกล
ในการพัฒนาทฤษฎี รูปแบบ แนวคิดการสร้างสรรค์ผลงาน นำไปสู่รูปแบบการประพันธ์เพลงและระบบ
เสียงในภาษาไทย ให้ทั้งสองอย่างนี้เชื่อมโยงและสามารถอธิบายต่อเพื่อให้ผู้ที่ศึกษางานวิจัยชิ้นนี้ได้เข้าใจ
อย่างถ่องแท้มากที่สุด

เอกสารอ้างอิง

- กำชัย ทองหล่อ. (2533). *หลักภาษาไทย*. สำนักพิมพ์บำรุงสาสน์.
- ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร. (2552). *การประพันธ์เพลงร่วมสมัย*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ณัชชา พันธุ์เจริญ. (2557) *แก่นทฤษฎีดนตรีสากล*. ศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ณัฐวรรณ ชั่งใจ. (2555). *วิวัฒนาการของภาษาไทย*. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เด่น อยู่ประเสริฐ. (2556). *เอกสารคำสอนวิชาการประพันธ์ดนตรีแจ๊ส*. มหาวิทยาลัยรังสิต.
- พระยาอุปกิตศิลปสาร. (2538) *หลักภาษาไทย*. บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- วุฑฒิชา เครือเนียม. (2560). *บทประพันธ์ชาวตส์เคป: จิตวิญญาณแห่งปรangkū*. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อภิรักษ์ณัฏฐ์ ธรรมทวีธิกุล สัทวิทยา. (2547). *การวิเคราะห์ระบบเสียงในภาษา*. สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

Coker, J. (1991). *Improvising Jazz*. Simon and Schuster.